

hører; den Mand, der senest havde Sæde i dette Thing for Færerne, og hans Ansfuelse, om saadanne Forhold er i øjstnok saa bekendt, at man i alt Tald turde vide, at han ikke sluttede sig til sagdanne Endringsforslag, som de, der ere stillede af dem, to ærede Medlemmer. Det er ærede Medlem for Horsens (Vejer), opstillede den Doktrin, at Befolkningen i Øpbygningerne i Almindelighed er langt mindre selvstændende end Befolkningen paa Landet. Øster, hans Mening skulde Befolkningen i Byerne være mindre oplyst, mindre intelligent end Befolkningen paa Landet. Jeg troe dog, at det er ærede Medlem vil indsiomme, at der givens oplyste Folk saavel i Byerne som paa Landet, men, at Tallet af de selvstændende Mænd skalde være større paa Landet end i Byerne, kan jeg paa sinne Maade indsiomme, ligefaa lidt som jeg vil, paa staat det Modsatte, at Folk i Byerne skalde være mere selvstændende end Folk paa Landet. Det Resultat, som det ærede Medlem for Horsens ier fremkommet med, er ganske vist meget paafaldende, da han selv, saqvist jeg ved, har staat i nærmest i Bergring med Folk fra Byerne, og selv, herved dog i det Mindste, er blevet paavirket af den Døphøning, som hørte der. Jeg maa bestemt, modsigte den Ansfuelses Rigtighed, at Befolkningen paa detnene Sted, skalde være mere selvstændende end Befolkningen, paa det andet. Jeg troe, som sagt, at vi i den foreliggende Sag, hvor dette os efter det store Flertal i Lagthinget, og jeg maa derfor efter lant befale, at forkaste de, stillede Endringsforslag.

Berg: Det ærede Medlem fra Færerne (Bærenben) mente, at vi ved at vedtage Forslaget i den Skifte, i hvilken det var gaaet fra os, sidst hadde desapouret en tidligere Afstemming, men deri tager han fuldstændig fejl, thi Endringsforslagene, bleve, stillede ved den første Behandling, ved hvilken der kan stilles Endringsforslag, nemlig ved 2den Behandling, de bleve vedtagne med stor Majoritet, og der blev intet Endringsforslag tillet til 3die Behandling. Loven gik saaledes til Landsthinget, og jeg nævner det Saab, at Folkehinget er sag principfast i dette Stykke, at det vil bringe Loven tilbage i sin gamle Skifte med Hensyn til Valgretten. Det er altsag en fejl. Opfattelse, af det ærede Medlem, naar han har udtalt, sig saaledes, Dernest reiste det ærede Medlem, sig som Medlem naaf den lovgivende Församling her for, at nedtagge Indsigelse paa Lagthingets Begne, imod, at vi lovgive for Færerne. Denne Indsigelse er mig uforstaalig, jeg vidste dog ikke, rettere end, at Lovgivningsmagten for Færerne og det øvrige Kongerige laaet hos den danske Rigsdag, og den Kongelige Regjering, og Lovforslagets Foretagelse her synes ogsaa at vidne om, at det forholder sig rigtigt. Naar det ærede Medlem mener, at der ikke hav overet taget Hensyn til Lagthinget, eller at Lagthingssloven ikke er overholdt, da mag han i denne Henseende henwende

sig til den ærede Minister. Jeg tror imidlertid ogsaa, at han i denne Henseende tager fejl, thi han veed jo, at Sagen har været til Beslutning af Lagthinget, og efter at dette er ifset, er Lovforslaget fremkommet. Det staar selvstændig i Lagthingssloven Intet om, at den Betenkning, Lagthinget afgiver, og den Indstilling, det ej gjer, skulle vi følge, thi hvis det var tilfældet, havde vi ingen Lovgivningsmagt. Personen der stod der, kunde det ærede Medlem have Ret i, at hvad Lagthingets Indstiller ikke skulle vi følge ant, men, som sagt, saa var vor Lovgivningsmagt for Færerne, kun et rent Proformavexli. Denne Indsigelse er ganske vist noget besynderlig. Hvad selve Sagen angaaer, da turde det være utvivlsomt, at ligesom det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (Ree) og det ærede Medlem for Færerne staar imod os, naar det ej gælder Kommunernes Selvstyrelse og Udvælelse af Valgretten i den Henseende, saaledes ville de ogsaa med Hensyn til dette Princip paa grænsen mellem Anvendelse for Færerne staar imod os. Det er ganske naturligt, det Standpunkt kant jeg godt forstaa, og jeg agter det ærede Medlemmer for, at der i denne Henseende ej principfæste, men det forekommer mig at være en besynderlig Fordring, naaende forlanges at vi, fordi der er principfæste, skalde være principlose, at vi til samme Lid som vi her havde den almindelige Valgrets Princip for de kommunale Valg, skalde indføre det Modsatte for Færerne, det ærede Medlemmer maa have saaet en egen Opfattelse af dem, der stemte for Endringerne ved 2den Behandling, for at kunne stille en sagad Fordring. Siden vi sidst forhandlede denne Sag, har jeg paam hørt fra Færerne, og jeg turde måske gjøre et Par Bemærkninger angaaende, hvad jeg derom har hørt. Det, jeg har hørt, gaar ud paat, at naar Et af Loefskulde vere, saa vilde Færingerne langt hellere beholde dem nuværende Lov end den Ministeren byder dem, thi denne Lov gaar i reaktionær Retning, af det, de nu have, skjont, dette ingenlunde er godt. Dernest gaar det ud paat at minde om, at nog det skal jeg navnlig bette til det ærede Medlem for Randers om, at det ingenlunde er tilfældet, at 17 Medlemmer have indstillet denne Sag. Nei, 17 Medlemmer have stemt over Sagen sidst, det vil sige, ved en Afstemning, givet Etårlig om, matu det ved den foregaaende Afstemning var gaaet rigtig til. Andet betyder den sidste Afstemming ikke. Dernest skal jeg gjøre opmærksom paat, at Mindretallet har ved Indstillingen gjort en Henvælling til Ministeren om, at Sagen maatte blive tilbagesejnt Lagthinget paam til Overveielse, idet man haabede, at der til næste År valtaa i År, rimeligvis vilde foregaa Valg af Halvdelen af Lagthingets Medlemmer, og da haaber dette Mindretal, 8 af 12, da der blandt de 12 findes flere Embedsmænd, at være et Flertal, og saaledes vilde en ny Indstilling, naar Lagthinget delvis var formet, vise os,